

джиийския си ножъ. Змията бѣ хваната успѣшно, а следъ това пристѣпихме къмъ хващането на тигъра, по право вкарването на звѣра въ бамбуковата клетка, която бѣше вече готова въ ямата съ отворена врата. (Гледай картина № 6).

Най-оригиналенъ е лова на тигри съ шатри (колиби), който се практикува отъ киргизитѣ, особено зимно време, на открити мѣста въ степитѣ. За въ случая се построява една подвижна шатра, на върха на която се поставя една изкуственна човѣшка чучула (кукла). Ловцитѣ сж вжтре въ колибата и заедно съ нея се движатъ къмъ лежащия въ тревата тигъръ. На 20-30 крачки отъ него, тѣ спиратъ, като едни държатъ здраво шатрата, а други сж готови съ оржие-то си, начакватъ тигъра, когато ще се хвърли върху имъ, и го убиватъ.

* * *

Въ киргизскитѣ степи, изъ студентѣ сибирски полета, въ девственитѣ лесовете на Манджурия, въ Китай и до крайния изтокъ се шири свирепия азиатски тигъръ. Тукъ той е неограничения господаръ на девствения лесъ.

— „Щомъ стѣпихъ въ усурійската земя, разказва руския пътешественикъ Д-ръ А. В. Елисеевъ, азъ усѣтихъ обаянието, което тя прави на всички мѣстни жители. Не напразно я наричатъ обиталище на тигритѣ: хиляди разкази се носятъ между народа за тия звѣрове, цѣли легенди сж нагласени за страшния тигъръ. Китайцитѣ ядатъ тигрово месо, за да сж храбри въ боя като войници, други пъкъ ценатъ тигровитѣ нокти, стриватъ ги на прахъ, отъ които даватъ на войницитѣ си, за възбуждане на храбростъ. Действително, тукъ, въ девствения лесъ, тигърътъ е неустрашимия царъ. Не е било много отдавна, когато тигри сж нападали самия градъ Влавивостокъ, като грабели животни и хора. Втората пощенска станция, която се намира на 40 клм. отъ Владивостокъ, е наречена *тигрова*. Тигри има и въ погранична Манджурия и особено въ областа—Хинганъ. Тукъ тигритѣ сж цѣло „Божие наказание“ за мѣстното население. Но следъ дожаждането на рускитѣ войски и колонисти—селяни по тѣзи мѣста, златния вѣкъ на тигритѣ се свършилъ. Рускиятъ войникъ—казакъ, пъкъ и простия селянинъ—колонистъ, обявили немилостива вой-